

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 11C/58/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7622202695
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Júlia Weiserová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2022:7622202695.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, sudkyňa JUDr. Júlia Weiserová, v spore žalobcu: Slovenská republika - Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, 812 72 Bratislava, IČO: 00 151 866, proti žalovanému: G. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. XXX, XXX XX V., o zaplatenie 91,- Eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 91,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne počnúc od 24.09.2020 do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobca má nárok na plnú náhradu trov konania proti žalovanému. O výške trov bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou na tunajší súd dňa 19.05.2022 domáhal od žalovaného zaplatenia peňažného plnenia vo výške 91,- Eur s príslušenstvom.

2. V žalobe uviedol, že žalovanému bola dňa 24.08.2020 vystavená faktúra č. 3060087673 vo výške 91,- Eur, splatná do 23.09.2020 za stravu zabezpečenú počas nariadenej izolácie v karanténnom zariadení Gabčíkovo za obdobie od 19.05.2020 do 26.05.2020. Uvedená doporučená listová zásielka bola žalovaným prevzatá dňa 31.08.2020. Keďže žalovaný pohľadávku štátu v lehote splatnosti faktúry neuhradil, bola žalovanému zaslaná výzva na úhradu pohľadávky štátu zo dňa 19.10.2020 na zaplatenie dlžnej sumy do 30 dní od vystavenia výzvy. Žalobca následne zaslal žalovanému výzvu na úhradu pohľadávky štátu zo dňa 14.02.2022, ktorou vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy do 10 dní od doručenia tejto výzvy. Uvedená doporučená listová zásielka nebola žalovaným prevzatá v odbernej lehote. Napriek vyššie uvedenému žalovaný nezaplatil dlžnú sumu v lehote splatnosti, dostal sa do omeškania s plnením peňažného dlhu, čím mu zároveň vznikla povinnosť zaplatiť aj zákonný úrok z omeškania, v súlade s ustanovením § 121 ods. 3, § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, v spojení s § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

3. Legitímnosť svojho nároku oprel o ustanovenie § 58 ods. 2 zákona č. 355/2007 Z. z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ktoré umožňuje obmedziť vlastníctvo fyzickej osoby v rozsahu nákladov, ktoré vzniknú pri plnení povinností uložených fyzickej osobe v záujme ochrany verejného zdravia tým, že tieto náklady je fyzická osoba povinná znášať. Uloženie povinnosti podľa ustanovenia § 58 ods. 2 zákona č. 355/2007 Z. z. znášať náklady, ktoré vzniknú pri plnení povinností ustanovených týmto zákonom a inými všeobecne záväznými právnymi predpismi upravujúcimi ochranu verejného zdravia, osobe, ktorá je povinná tieto povinnosti plniť, je podľa Ústavného súdu SR v súlade s ustanoveniami Ústavy SR (nález Ústavného súdu SR sp.zn. PL. ÚS 4/2021).

4. Faktúra predstavuje plnenie v podobe paušálnych nákladov za stravu, ktorá bola žalovanému zabezpečená počas doby nariadenej izolácie v karanténnom zariadení. Zastával názor, že žalovaný by si potreboval zabezpečiť stravu aj v prípade, ak by nebol umiestnený v karanténnom zariadení, a preto postupoval v súlade s príslušnými platnými právnymi predpismi a stravu žalovanému zabezpečil. Vychádzajúc z platnej právnej úpravy, žalobca je povinný využívať všetky právne prostriedky na ochranu majetku štátu v súlade so zákonom NR SR č. 278/1993 Z. z. o správe majetku štátu v znení neskorších predpisov. V tomto prípade nemožno opomenúť zákon č. 374/2014 Z. z. o pohľadávkach štátu a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ktorý ukladá žalobcovi povinnosť využívať všetky právne prostriedky na vymoženie pohľadávky štátu a dbať, aby nedošlo k jej zániku alebo premlčaniu, zániku alebo premlčaniu práv na jej vymáhanie a k zníženiu pohľadávky štátu.

5. Na podporu skutkových tvrdení žalobca predložil ako listinné dôkazy:

- faktúru č. 3060087673 vo výške 91,- Eur, splatnú do 23.09.2020 za stravu zabezpečenú počas nariadenej izolácie v karanténnom zariadení Gabčíkovo za obdobie od 19.05.2020 do 26.05.2020 s doručenkou,
- výzvu na úhradu pohľadávok po lehote splatnosti - stravu počas karantény, zo dňa 19.10.2020,
- výzvu na úhradu pohľadávky štátu vo výške 91,- Eur zo dňa 14.02.2022, ktorá sa vrátila s reláciou "zásielka neprevzatá v odbernej lehote".

6. V zmysle návrhu žalobcu súd vo veci vydal dňa 26.05.2022 platobný rozkaz pod sp.zn. 11C/58/2022-11, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 91,- Eur s 5 % úrokom z omeškania ročne od 24.09.2020 do zaplatenia, ktorý sa však nepodarilo doručiť žalovanému do vlastných rúk.

7. Po márnom šetrení pobytu, z dôvodu nemožnosti doručenia platobného rozkazu žalovanému, súd uznesením zo dňa 13.09.2022 vydaný platobný rozkaz zrušil.

8. Napriek šetreniu pobytu lustráciou v príslušných registroch - Registri obyvateľov SR, Sociálnej poisťovni, ZVJS, Centrálnej evidencii správnych deliktov a priestupov sa súdu nepodarilo zistiť skutočnú adresu pobytu žalovaného. Žalovaný je prihlásený v Registri obyvateľov SR od 25.07.2012 k trvalému pobytu na adrese: V. XXX, čo potvrdilo i šetrenie v ostatných registroch, prechodný pobyt ani pobyt v zahraničí hlásený nemá. Zo správy Obvodného oddelenia PZ Spišské Vlachy zo dňa 20.08.2022 súd zistil, že žalovaný sa na adrese uvedenej v žalobe nezdržiava, nakoľko žije a pracuje v Anglicku.

9. Keďže sa súdu nepodarilo doručiť žalobu žalovanému na uvedenú adresu, ani zistiť terajší skutočný pobyt, doručoval žalovanému žalobu spolu s prílohami, výzvou na vyjadrenie a poučením prostredníctvom oznamu o doručení na úradnej tabuli súdu aj webovej stránke postupom podľa § 116 Civilného sporového poriadku.

10. Žalovaný sa k žalobnému návrhu nevyjadril a nepoužil žiaden prostriedok procesnej obrany.

11. Podľa § 177 ods. 2 písmeno a/ Civilného sporového poriadku, pojednávanie nie je potrebné nariaďovať, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 2.000,- Eur.

12. Súd vo veci nenariadil pojednávanie s poukazom na to, že v danom spore ide o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 2.000,- Eur. V súlade s ustanovením § 219 ods. 3 Civilného sporového poriadku súd oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli a na webovej stránke tunajšieho súdu, ktorý bol verejne vyhlásený dňa 09.11.2022. Sporové strany na verejnom vyhlásení rozsudku neboli prítomné.

13. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi a to faktúrou č. 3060087673 s doručenkou, výzvou na úhradu pohľadávok po lehote splatnosti - stravu počas karantény zo dňa 19.10.2020, výzvou na úhradu pohľadávky štátu zo dňa 14.02.2022 s vrátenou nedoručenou zásielkou, ako aj obsahom celého spisu a zistil tento skutkový stav:

14. Z faktúry č. 3060087673 vo výške 91,00 Eur, splatnej do 23.09.2020 súd zistil, že žalovanému bola uvedená suma fakturovaná za stravu zabezpečenú počas nariadenej izolácie v karanténnom zariadení Gabčíkovo za obdobie od 19.05.2020 do 26.05.2020. O prevzatí faktúry svedčí žalovaným podpísaná doručka.

15. Žalovaný bol na úhradu nákladov za karanténu vyzývaný výzvou na úhradu pohľadávok po lehote splatnosti - stravu počas karantény zo dňa 19.10.2020 a následne výzvou na úhradu pohľadávky štátu vo výške 91,- Eur zo dňa 14.02.2022. Napriek ich doručeniu však k úhrade nákladov nepristúpil.

16. Podľa § 2 ods. 1 písm. k/ zákona č. 355/2007 Z. z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia a o zmene a doplnení niektorých zákonov, prenosné ochorenie je choroba vyvolaná biologickým faktorom, ktorý je schopný vyvolať individuálnu alebo hromadnú.

17. Podľa § 2 ods. 1 písm. m/ zákona č. 355/2007 Z. z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia a o zmene a doplnení niektorých zákonov, izolácia je oddelenie osoby chorej na prenosné ochorenie počas jej infekčnosti od iných osôb na účely zamedzenia šíreniu prenosného ochorenia jej zotrvaním v domácom prostredí na nevyhnutný čas.

18. Podľa § 58 ods. 2 zákona č. 55/2007 Z. z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia v znení neskorších predpisov náklady, ktoré vzniknú pri plnení povinností ustanovených týmto zákonom a inými všeobecne záväznými právnymi predpismi upravujúcimi ochranu verejného zdravia, uhrádza ten, kto je povinný tieto povinnosti plniť.

19. Podľa Opatrenia Úradu verejného zdravotníctva Slovenskej republiky pri ohrození verejného zdravia, č. OLP/3992/2020 zo dňa 15.05.2020 všetkým osobám, ktoré od 18. mája 2020 od 7.00 hod. vstúpia na územie Slovenskej republiky, sa nariaďuje izolácia v zariadeniach určených štátom na dobu nevyhnutnú na vykonanie laboratórnej diagnostiky ochorenia COVID-19 a následne po zistení negatívneho výsledku sa tejto osobe nariaďuje domáca izolácia v celkovej súhrnnej dobe 14 dní. Po dobu domácej izolácie podľa predchádzajúcej vety sa táto nariaďuje i osobám žijúcim s ňou v spoločnej domácnosti.

20. Predmetom sporu nebola otázka posudzovania ústavnosti pobytu žalovaného v karanténnom zariadení, ale žalobcov nárok na náhradu nákladov vzniknutých v dôsledku zabezpečenia nariadenej karantény žalovanému v zariadení Gabčíkovo za obdobie od 19.05.2020 do 26.05.2020. Ústavný súd SR svojím Nálezom sp.zn. PL. ÚS 4/2021-136 zo dňa 08.12.2021 nevyhovel návrhu ombudsmanky o protiústavnosti ustanovení zákona, na základe ktorých boli tí, čo boli v karanténnych zariadeniach, za tieto služby povinní zaplatiť štátu za poskytnutú stravu. Tým, že ide o úhradu skutočne vzniknutých nákladov, dospel ÚS SR k záveru o ústavnej udržateľnosti tejto povinnosti. V uvedenom náleze bolo zohľadnené aj to, že právna úprava odstraňuje riziko povinnosti znášať neprimerane vysoké náklady.

21. Z výsledkov vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalovaný bol počas nariadenej karantény umiestnený v karanténnom zariadení v Gabčíkovo v období od 19.05.2020 do 26.05.2020, počas ktorého mu bola poskytovaná strava. Žalovaný bol subjektom, ktorý niesol hmotnoprávnu povinnosť znášať náklady za stravu podľa § 58 ods. 2 zákona o ochrane verejného zdravia počas izolácie. Keďže tak neurobil a túto povinnosť za neho splnil prevádzkovateľovi zariadenia žalobca, vzniklo na strane žalovaného voči žalobcovi bezdôvodné obohatenie podľa § 454 Občianskeho zákonníka. Súd nezistil, že by náklady na stravu v sume 91,- Eur od 19.05.2020 do 26.05.2020 boli zjavne disproportčné voči žalovanému. Ide o primeranú položku stravného, ktorá zjavne nepresahuje výšku nákladov na stravu dospeléj osoby mimo nariadenej izolácie, t.j. v bežnom živote. Žalovaný v konaní nijakým spôsobom skutočnosť umiestnenia v izolácii a zabezpečenia stravy vyfakturovanej faktúrou č. 3060087673 zo dňa 24.08.2020 za obdobie počas izolácie nerozporoval, avšak napriek prevzatí uvedenej faktúry a následne i výzvy na jej zaplatenie tak neučinil.

22. Na základe uvedeného preto súd konštatuje, že nárok žalobcu je dôvodný, a preto zaviazal žalovaného na zaplatenie žalovanej sumy 91,- Eur, ako nákladov za stravu poskytnutú počas nariadenej štátnej karantény.

23. Nesplnením peňažného záväzku sa žalovaný dostal do omeškania. Žalobcovi tak vznikol nárok na úrok z omeškania, keď žalovaný neuhradil faktúru v lehote splatnosti a ktorý si uplatnil odo dňa

nasledujúceho po splatnosti faktúry t.j. od 24.09.2020 do zaplatenia, pričom a jeho výška bola v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. určená podľa základnej úrokovvej sadzby Európskej centrálnej banky, zvýšená o 5 percentuálnych bodov.

24. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

25. Podľa § 262 ods. 1, 2 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

26. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

27. Vzhľadom k tomu, že žalobca mal v konaní plný úspech, súd mu priznal nárok na plnú náhradu trov konania voči žalovanému.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v § 365 odseku 1 CSP (viď. vyššie), ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.